

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΑΜΠΙΝΓΚ

Όταν χάνεται ή δεν αναζητείται η λύση...

Χειμώνιασε πια (ο καιρός αυτό μαρτυρά σχεδόν καθημερινά) αλλά ο λογισμός μας τρέχει στο καλοκαίρι και στην ανάπαυλα από την καθημερινότητα της ζωής της πόλης. Εφέτος πολύ περισσότερο από άλλες χρονιές πολλοί Αθηναίοι επέλεξαν να περάσουν λίγες μέρες ξεκούρασης με όσο το δυνατόν λιγότερα έξοδα και απαιτήσεις. Το **Δ.Ν.Τ.** βλέπετε και το **Μνημόνιο** βοήθησε πολύ σε αυτό και μεταμόρφωσε αρκετούς συμπολίτες μας σε φυσιολάτρες και νέους Ρομβισώνες. Βέβαια στη χώρα μας υπήρχε πάντα αυξημένο ποσοστό ανθρώπων που επέλεγαν, ασχέτως οικονομικής κατάστασης, την άμεση σχέση και επαφή με τη φύση σε βουνό και παραλίες. Και αυτό φυσικά και δεν αποτελεί κανενός είδους μειονέκτημα ή μομφή. Αντιθέτως ίσως δηλώνει και μια ικανότητα προσαρμογής μεγαλύτερη και σημαντικότερη από όλους τους υπόλοιπους. Το ελεύθερο camping λοιπόν, διότι περί αυτού πρόκειται, αποκτά όλο και περισσότερους φίλους και γενικότερα **στα μέρη που επιτρέπεται από τις τοπικές αρχές** οι κάτοικοι τους υποδέχονται αρκετά φιλόξενα θα έλεγα.

Και εδώ ακριβώς εντοπίζεται το πρόβλημα.

Ποιό; Το κυριότερο! Το **ζήτημα συνύπαρξης** ντόπιων κατοίκων και λουόμενων με τους κατασκηνωτές.

Πότε; Κυρίως όταν τους συναντάμε σε μέρη **που δεν επιτρέπεται η ελεύθερη κατασκήνωση** και ο τόπος δεν είναι αμιγώς τουριστικός.

Μεταξύ αρκετών περιστατικών που λαμβάνουν χώρα κάθε χρόνο σε διάφορες περιοχές, συνέβη πριν λίγο καιρό και ένα στον υπέροχο νησιωτικό τόπο μας και ανέδειξε με έντονο τρόπο την ύπαρξη του προβλήματος.

Κάποιος ή κάποιοι θερμόαιμοι, **κατέστρεψαν (αν δεν είναι προβοκάτσια) σκηνές κατασκηνωτών** και έφεραν στο προσκήνιο αυτό το θέμα που ήταν γνωστό από καιρό (αλλά που ποτέ δεν αντιμετωπίστηκε επαρκώς) και **το οποίο «απειλεί» να αμαυρώσει** τη συνολική εικόνα της φιλόξενης και ανεκτικής περιοχής μας, από τη προβολή και δημοσιοποίηση του σε δημοσιογραφικά μέσα.

Με τον ίδιο τρόπο βέβαια (μέσω blog και site) που παλαιότερα **κάποιοι άλλοι προέτρεπαν** τους απανταχού σκηνίτες και λάτρες του ελεύθερου κάμπινγκ **να έρθουν** στον υπέροχο και «παρθένο» τόπο του!!

Και το πρόβλημα βρίσκεται ακριβώς εδώ.

Όταν και όπου δεν επικρατεί **ο μόνος, δημοκρατικός και σίγουρος τρόπος** αντιμετώπισης των όποιων ζητημάτων και της όποιας διαχείρισης θεμάτων που προκύπτουν, **που δεν είναι άλλος από το διάλογο**, τότε αφενός δυσχεραίνονται τα πράγματα και αφετέρου δημιουργούνται και άλλα, χειρότερα πολλές φορές.

Το **θέμα της διαχείρισης των παραλιών** είναι κάτι που απασχολεί ή **πρέπει να απασχολεί τους πάντες** όπως και όλα τα σχετικά θέματα δημόσιας περιουσίας, γης και υπηρεσιών.

Είναι γνωστοί οι αγώνες κατοίκων στην Αττική και ανά την επικράτεια για την **ελεύθερη χρήση και πρόσβαση στις παραλίες** που αντιτίθενται σθεναρά στα **όποια οικονομικά συμφέροντα** προσπαθούν να αξιοποιήσουν, άναρχα τις περισσότερες φορές, τα καλοκαιρινά οικονομικά φιλέτα γης που δεν είναι άλλα από τις παραλίες και τους χώρους πέριξ αυτών.

Αλλά **άλλο είναι αυτό και άλλο είναι η παρουσία κατασκηνωτών**, κατά τη γνώμη μου εξίσου άναρχη πολλές φορές στο τοπίο, στο χώρο, στους λουόμενους.

Αλλά και αυτό δεν είναι απόλυτο.

Υπάρχουν πολλοί, πραγματικά πολλοί «ελεύθεροι» άνθρωποι που καταλαβαίνουν πως η **ελευθερία** του ενός ξεκινά **εκεί** που **αρχίζει** και η **ελευθερία** του **άλλου**.

Και λειτουργούν έτσι.

Και εναρμονίζονται με το περιβάλλον, το σέβονται.

Και καταλαμβάνουν το χώρο που «σηκώνει» ο τόπος και δε θυμίζει ξαφνικά η όποια περιοχή μέρος λες και το κατέκλυσαν πρόσφυγες του '22.

Ούτε και «δειγματίζουν» την πραμάτεια τους ως άλλοι **πρωτόπλαστοι** σε τόπο παιχνιδιού μικρών παιδιών ή και μεγάλων.

Μη ξεχνάμε άλλωστε ότι η θάλασσα είναι χαρά για όλους.

Και φυσικά, δεν αποφασίζουν ξαφνικά **να εφαρμόσουν τα οφέλη της οικιακής κομποστοποίησης θάβοντας στην κυριολεξία όλων των ειδών τα απορρίμματα** στην αμμουδιά ή στο χώμα.

Και τόσα άλλα, πολλά....

Αλλά για χάρη αυτών επίσης **δεν πρέπει** και οι δίκαια αντιδρώντες να επιχειρούν και να φέρονται με ακραίους τρόπους επί δικαίων και αδικών.

Πρέπει να βάλουμε όλες μας τις **δυνάμεις συνεννόησης**.

Είναι πολλές οι αφορμές που μας δίνονται σε όλους για να **συνθέσουμε**.

Και ευτυχώς που υπάρχουν.

Έτσι **εξελισσόμαστε** και δίνουμε τη δυνατότητα στην κοινωνία να πορευτεί χωρίς **δογματισμούς**, χωρίς **ετσιθελισμούς**.

Αλλά....

Ένα μεγάλο αλλά.

Πρέπει **να υπάρχει θέληση** και πρέπει να υπάρχει από τους πάντες.

Χρειάζεται επιτέλους να **κάνουμε πράξη** την πραγματική δημοκρατία και συλλογική δράση.

Ας μιλήσουμε γι' αυτά τα θέματα, για όλα τα θέματα.

Μόνο συναποφασίζοντας θα πάρουμε μερίδιο ευθύνης και θα καταλάβουμε το βάρος της κάθε απόφασης.

Μπορεί να βρεθεί λύση.

Θα βρεθεί εκ των πραγμάτων.

Δε γίνεται αλλιώς.

Δεν μπορεί να μεταφέρονται οι λύσεις στο μέλλον και να τις αποφεύγουμε.

**Η κοινωνία και οι φορείς της θα πρέπει καλύτερα βέβαια να προλαμβάνουν από το να θεραπεύουν.
Ακόμα και έτσι όμως ποτέ δεν είναι αργά.
Δεν πρέπει να αργήσουμε τόσο...
Αλλά και αν δεν υπάρξει θέληση για κοινή προσπάθεια δεν πρέπει να το βάλουμε κάτω.
Ίσως φταίνε οι άνθρωποι, όχι οι ιδέες.**

**Νεκτάριος Βακάλης
politistikosnaftilos@yahoo.gr**